

vel fuerint, ut nulla magna parvaque persona se intromittat; sed liceat vobis quieto eas tenere ordine sicut per mercedem meorum antecessorum pontificum, seu imperatorum, et regum hactenus tenuistis, eo videlicet ordine qui in vestrarum chartularum paginibus continetur. Et de nulla alia Ecclesia super vos archipresbyter, vel archidiaconus preferatur, vel aliquis ex clero sine electione cunctorum fratrum vestram societatem ordinetur. Quod ob hoc dico quia spero vestram ecclesiam nunquam carituram clericis qui ad hos honores sint utiles. Si vero archipresbyter et archidiaconus de supradictis ecclesiæ bonis sine voluntate et laudatione fratrum dare tentaverit, omnimodo interdiciamus ne scandalum in Ecclesia fiat. Si autem, quod absit! archipresbyter et archidiaconus uno tempore mortui fuerint, liceat præposito frui officio illorum investituris, donec archipresbyter vel archidiaconus ordinatus fuerit. Si enim ab aliquo aliquid inventionis scriptum repertum fuerit ad destruendam rectitudinem ordinum, aut hæreditatem vestram, vel ea quæ supra diximus, præcipimus ut omnimodo destruaturs et nunquam compareat. Si vero, quod absit! ut aliquis contra hoc nostræ auctoritatis scriptum agere tentaverit, vel vos in his quæ supra diximus offenderit, si infra annum non emendaverit, illius irritus fiat conatus, et illum vivum terra deglutiat sicut Dathan et Abiron in seditione Core, lepra Naaman Syri super eum veniat, et maledictio quæ fuit data in monte Ebal, et anathema maranatha, et omnes illæ plagæ et maledictiones, quibus Deus Pharaonem et Ægyptum percussit, et quæ sunt scriptæ in quinque libris Moysis, et Judæ traditori sociatus, cum Anania et Saphira pœnam luat æternam, et nostro seu nostrorum successorum subjaceat iudicio.

Dat. Non. Maii mensis per manum Petri diaconi, bibliothecarii et cancellarii sanctæ apostolicæ sedis, anno D. Leonis papæ I, ind. II.

XI.

S. Leo IX monasterii Cluniacensis, petente Hugone abbate, privilegia confirmat.

(Anno 1049.)

[*Biblio heca Cluniacensis*, pag. 1824.]

LEO episcopus, servus servorum Dei, dilectissimo in Christo filio HUGONI abbati Cluniacensis monasterii nostri, in honorem beatorum apostolorum Petri et Pauli fundati, unisque successoribus abbatibus perpetuam in Domino salutem.

Convenit apostolico moderamini pia religione pollentibus benivola compassione succurrere, et petentium desideriis congruum impertiri suffragium. Ex hoc enim lucri potissimum præmium a conditore omnium Deo in sidereis arcibus promerebimur, si venerabilia loca nostro tempore aut ad meliorem fuerint statum perducta, aut ne unquam in aliquo minuantur, corroborata. Quapropter inclinati precibus tuis, dilectissime fili, ipsi monasterio nostro Cluniacensi, cui Deo auctore præesse videris, per

hoc nostræ apostolicæ auctoritatis privilegium, sicut et fecerunt privilegiis suis antecessores nostri, confirmamus atque corroboramus quidquid rerum et facultatum modo habet, et usque in perpetuum est habiturum; ne ab aliqua humana temeritate aliquid unquam exinde mutiletur sed in sua integritate omnia custodiente Deo permaneant in usum, et salarium fratrum ibidem nunc servientium, et per sæcula serviturorum. In qua apostolicæ munitionis tuitione locum etiam ipsum antiqua et per prædecessores nostros ei concessa libertate donamus, non nova facientes, sed vetera confirmantes. Ne scilicet ullus mortalium, sive sit imperator, sive rex, sive dux, seu marchio, vel archiepiscopus, vel episcopus, aut aliqua alia humana potestas super idem Cluniacense monasterium aliquam in aliquo potestatem exercere præsumat. Nec post solutionem tui corporis aliquem ibi præferre et ordinare audeat, sed in arbitrio semper et electione fratrum consistat quemcunque de sua congregatione secundum Deum et secundum regulam S. Benedicti sibi præferre et imponere abbatem voluerint: cujus consecratio non a constituto episcopo, sed a quolibet, quicumque ipsi congregationi placuerit, expetatur, non aliquo pretio redimenda, sed gratis accipienda. Quod etiam de omnibus ecclesiasticorum graduum ordinationibus, et altarium sive ecclesiarum consecrationibus præcipimus et confirmamus, ut liceat vobis vestrisque successoribus, a quocunque ea velitis episcopo gratis exposcere, nullusque vobis audeat contradicere. Quam prærogativam a prædecessoribus nostris monasterio vestro concessam, et a nobis merito confirmatam, ideo eidem contribuere decrevimus ut, sicut hactenus sub apostolico tantum jure et ditione constitit, ita amodo semper consistat, nec aliorum respiciat, quatenus sub apostolicæ defensionis umbraculo positum semper crescat, semper augeat, nullam pravorum hominum tyrannidem, nullam humanam potestatem metuens, ut quotidiana Deo obsequia devote, ut solent, et quiete ibi agantur, nec agentes in aliquo per aliquem sollicitentur, molestentur, inquietentur. In qua prærogativa etiam chrismatis libera receptio a quoquo velitis episcopo consistit. Quæ omnia, sicut præmisimus, quemadmodum a prædecessoribus nostris sancita reperimus, ita quoque nos stabilire et confirmare decrevimus. Statuentes apostolica censura, sub divini iudicii obtestatione, ut nulla unquam magna parvaque persona spiritali vel sæculari dignitate prædita, omnive dignitate privata, contra hoc nostræ apostolicæ auctoritatis privilegium venire aut in quoquam illud infringere pertentet. Quod quicumque ausu temerario impiæque præsumptione contra Deum et sanctum Petrum, contraque animam suam fecerit, in tunc tantum se noverit nostræ apostolicæ maledictionis aculeo transpunctum, nostræ apostolicæ excommunicationis telo perfossum, nostri etiam apostolici anathematis gladio transverberatum, nec ipsi per

dignam satisfactionem saluti pristinae reparandum. Qui vero se ab hoc observaverit, et inviolatum hoc nostrum privilegium permanere laudaverit, hic benedictionem, gratiam et omne bonum a retributore omnium bonorum Deo et in presenti sæculo consequatur et in futuro.

Datum iv Id. Junii per manus Petri diaconi, bibliothecarii ac cancellarii sanctæ apostolicæ sedis, anno domini Leonis IX papæ primo, indict. ii.

XII.

S. Leo IX monasterii Fuldensis possessiones et privilegia confirmat.

(Anno 1049.)

[Dronke, *Cod. diplom. Fuld.*, 359.]

LEO episcopus, servus servorum Dei, ECHBERTO pio et religioso abbati venerabilis monasterii Salvatoris Domini nostri Jesu Christi et Sancti Bonifacii, quod situm est in loco qui vocatur Bochohia, juxta ripam fluminis quod vocatur Fulda, et per te eidem venerabili monasterio tuisque successoribus in perpetuum.

Convenit apostolico moderamini pia religione pol-
lentibus benivola compassione succurrere, et poscentibus juste et religiose alacri devotione assensum impertiri. Ex hoc enim lucri potissimum præmiam a conditore omnium Deo procul dubio promeremur, si venerabilia loca opportune ordinata ad meliorem fuerint sine dubio statum perducta. Igitur quia postulastis a nobis, decrevimus nostra apostolica præceptione reconcedere ac reconfirmare perpetua-
liter vobis vestrisque successoribus prædictum monasterium Salvatoris Domini nostri Jesu Christi et Sancti Bonifacii, situm in loco qui vocatur Bochohia, juxta ripam fluminis quod dicitur Fulda, cum omnibus rebus mobilibus et immobilibus sibi pertinentibus, quas nunc habet et in futuro Deo auxiliante habebit. Concedimus etiam atque donamus vobis, charissime ac dilectissime fili, vestrisque successoribus abbatibus in perpetuum, pro magno nostro amore et nimia dilectione quam circa vos habemus et habere deinceps cupimus, monasterium Sancti Andreæ apostoli quod vocatur Exaiulum, situm Romæ juxta ecclesiam sanctæ Dei genitricis Mariæ semper Virginis quæ vocatur ad Præsepe, cum omnibus mansionibus, caminatis, cellis, vinariis et coquina, cum vineis, hortis diversisque generibus pomorum, cum curte et puteo et introitu per portam majorem a via publica et cum omnibus ad idem monasterium generaliter pertinentibus tam intra quam extra urbem sitis, quæ ei juste ac recte pertinere dignoscuntur. Prohibemus autem omnem cujuslibet ecclesiæ sacerdotem in idem vestrum Fuldense monasterium quamlibet ditionem habere vel auctoritatem præter nostram apostolicam sedem, specialiter episcopum in cujus diœcesi constructum esse videtur, ita ut nisi ab abbate monasterii ipsius fuerit invitatus nec missarum ibidem solemnia celebrare præsumat. Dona vero et oblationes decimasque fidelium absque ullius personæ contrarietate,

A firmitate perpetua ipsi monasterio vestro secundum prædecessorum nostrorum privilegia confirmamus et corroboramus. Decernimus etiam ne alicui personæ magnæ vel parvæ liceat aliquam vim vel controversiam inferre eidem monasterio in rebus et familiis ejus. Et ne femina unquam illuc ingredi præsumat, nostra apostolica interdicimus auctoritate, et ne quis unquam placitum ibi habeat vel in cæteris ejus locis nec servos nec colonos ad aliquod servitium constringat, nisi cui abbas ad utilitatem suæ necessitatis assensum præbuerit. Eligendi quoque sibi abbatem quando opus fuerit fratres inter se potestatem habeant secundum regulam sancti Benedicti sine ullius contradictione personæ. Cæterum vero hoc deliberantes decernimus ut congruis temporibus nostræ sollicitudini ecclesiasticæ intimetur, qualiter religio monastica regulari habitu dirigatur concordiaque convenienti ecclesiastico studio mancipetur, ne forte, quod absit! sub hujus privilegii obtentu animus gressusque rectitudinis vestræ a norma justitiæ aliquo modo retorqueatur. Concedimus etiam tibi quem bene eruditum et bene eloquentem virum esse novimus, dulcissime fili prædicare verbum Dei auctoritate sancti Petri apostoli et nostra ejus indigne vicarii, et ut tam vos quam successores vestri ante alios abbates Galliæ seu Germaniæ primatum sedendi in omni loco conventuque nostra apostolica auctoritate obtineatis. Usus quoque dalmaticæ et sandaliorum in missarum solemnibus licentiæ nostræ apostolicæ auctoritatis concedimus tam vobis quam successoribus vestris secundum quod in privilegiis prædecessorum nostrorum habetur. Abbas vero non nisi a nostra apostolica sede benedicatur, a qua benedici debet. Et si in aliquo crimine accusatus fuerit, de eadem nostra apostolica sede tantum judicium expectet. Illud etiam generaliter addendum dignum duximus, ut quidquid auctoritate antecessorum quorumlibet nostrorum regum et imperatorum ipsi vestro Fuldensi monasterio constat fuisse concessum, sit etiam nostra apostolica auctoritate per hoc nostrum privilegium confirmatum atque corroboratum, statuentes apostolica censura sub divini judicii obtestatione, ne quis unquam nostrorum successorum pontificum Romanorum regum, ducum, marchionum, comitum et præterea archiepiscoporum ac cujuslibet dignitatis vel conditionis hominum contra hoc nostrum privilegium quidquam audeat attentare. Quod si quis præsumpserit, sciat se nostri anathematis vinculo usque ad dignam satisfactionem insolubiliter innodatum; qui autem pio intuitu se custodierit et ne in aliquo infringatur in se observaverit, benedictionis gratiam et peccatorum suorum absolutionem a retributore omnium bonorum Deo consequi mereatur, ut in cœlesti sede glorietur.

(Sign. pap. symb.) Bene valete.

Datum per manus Petri diaconi et bibliothecarii sanctæ Romanæ et apostolicæ sedis, mense Junio, anno domini Leonis IX primo, indict. ii.